

Povești

cu și despre

animale

GIRASOL

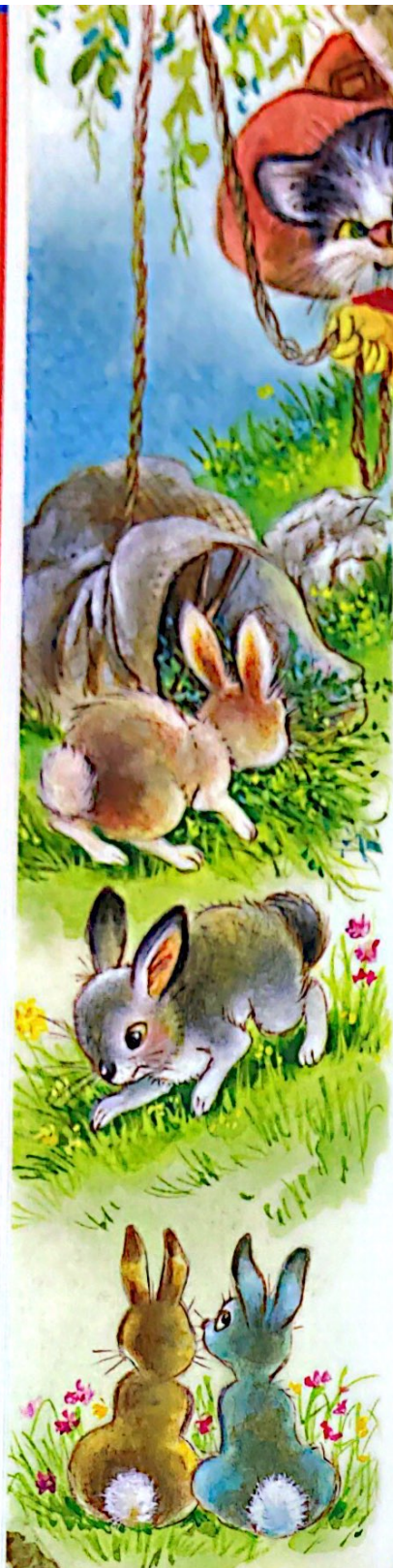
CU PUȚIN TIMP ÎNAINTE DE
A MURI, un morar foarte sărac și-a
chemat alături cei trei fii și le-a spus:

– Ție, fiul meu cel mare, îți las moara; ție,
fiule mijlociu, îți las măgarul, ca să-ți poți
câștiga existența; iar ție, care ești cel mai
mic, îți las motanul meu.

Fiul cel mic a hotărât să plece în lume cu
motanul său.

– Îți pot fi de mare folos. Dă-mi un sac și
o pereche de cizme și îți voi demonstra, i-a
spus animalul.

Astfel că motanul încălțat a plecat hotărât să prindă niște iepuri. A umplut sacul cu iarbă, l-a desfăcut la gură și, când unul dintre iepuri a intrat în el să mănânce iarbă, haț! motanul a legat sacul și a plecat către palat.

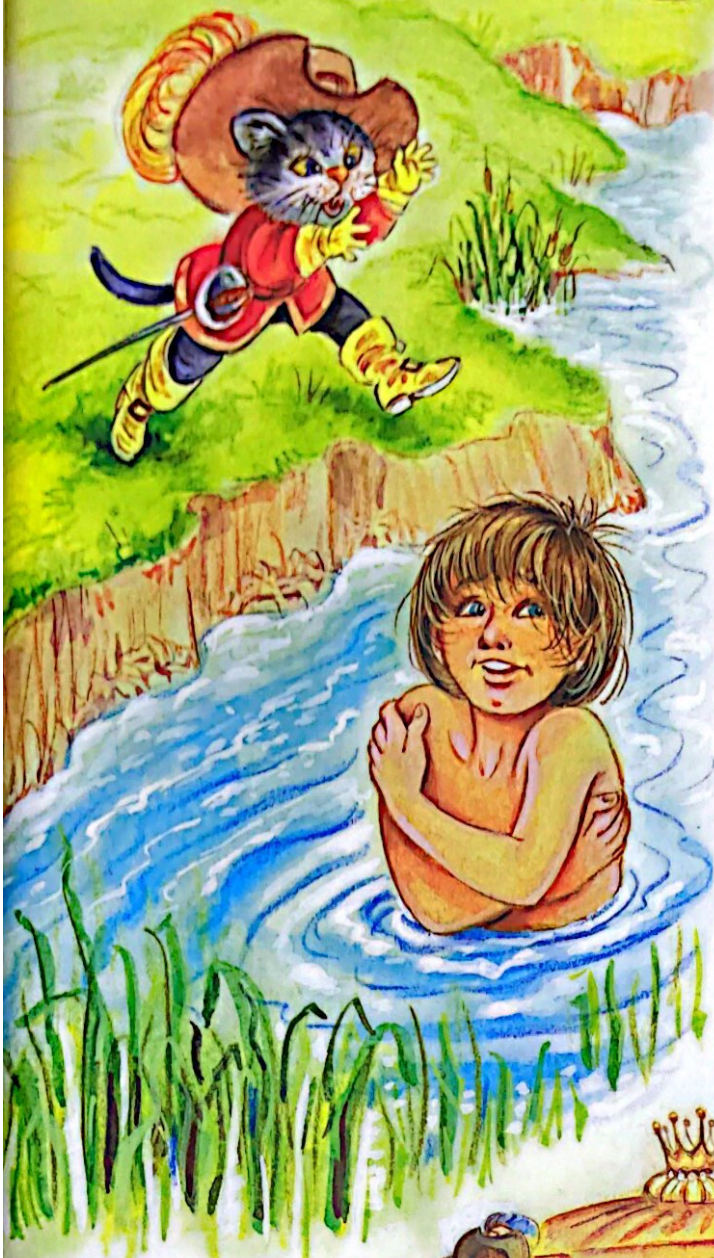
– Din partea stăpânului meu, marchizul de Carabas, vă aduc acest iepure frumos! i-a spus motanul regelui.

– Mulțumește-i din partea mea, a zis regele foarte încântat.

În zilele următoare, motanul i-a dus regelui o potârniche, un iepure de câmp și multe alte daruri din partea marchizului de Carabas.

Când a aflat că regele venea să se plimbe pe lângă lac împreună cu fiica sa, motanul i-a spus stăpânului său să se dezbrace, să intre în apă și să înceapă să strige după ajutor.

În momentul în care regele și prințesa se apropiară de lac în trăsură lor, motanul începu să strige:

– Ajutor! Ajutor! Marchizul de Carabas se îneacă!

Când auzi una ca asta, regele își aminti de cadourile marchizului și își trimise oamenii să-l salveze și să-i aducă niște haine demne de un marchiz.

Prințesa, care se îndrăgostise pe loc de tânărul marchiz, îl invită să se așeze alături de ea în trăsură. Regele spuse:

– Vreau să văd acele câmpii pe care nu le cunosc!

– Sunt toate ale stăpânului meu, domnul marchiz de Carabas, zise motanul și o luă la fugă.

Motanul a trecut pe lângă niște țărani, pe care i-a avertizat că se apropia regele și că îi trimitea la război pe toți cei care nu spuneau că acele câmpii erau ale marchizului de Carabas. Și astfel, când regele a ajuns în dreptul câmpiilor și i-a întrebat pe țărani ale cui erau, ei au răspuns:

– Ale stăpânului nostru, marchizului de Carabas.
După aceea, motanul a alergat către castelul căpcăunului.

